

Καταγραφή και αναγνώριση ιπποειδών

Μια σημαντική νίκη για την προστασία των ιπποειδών.

Μετά την απαγόρευση σφαγής των ιπποειδών στην Ελλάδα με τον ν. 4711/2020, κατόπιν εισήγησης της Πανελληνίας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας (ΠΦΟ), μία εξαιρετικά σημαντική εξέλιξη για την προστασία των ιπποειδών αποτελεί η ενσωμάτωση του κοινοτικού κανονισμού 2015/262, που αφορά την καταγραφή και αναγνώρισή τους, όπως ανακοίνωσε στις 27/11/2020 ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Βορίδης.

 **ΓΡΑΦΕΙ Η ΡΟΖΑ ΡΟΥΣΣΟΥ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΙΠΠΟΘΕΣΙΣ**

Από την πρώτη ημέρα ίδρυσης του σωματείου ΙΠΠΟΘΕΣΙΣ θέσαμε ως μία από τις προτεραιότητές μας την εναρμόνιση της χώρας μας με τις κοινοτικές οδηγίες και κανονισμούς για να σώσουμε τα ιπποειδή από την εγκατάλειψη και κακοποίηση. Οι περισσότεροι δεν ενσωματώνονται και όσοι βρουν τον δρόμο της εθνικής νομοθεσίας δεν εφαρμόζονται λόγω «απουσίας» ελεγκτικού μηχανισμού.

Η έλλειψη καταγραφής και αναγνώρισης των ιπποειδών έχει έναν μόνο πελάτη και ενδιαφερόμενο: τα αδήλωτα κέρδη του ανεξέλεγκτου εμπορίου. Και όσους φυσικά συνεργάζονται στον κοινό σκοπό της εκμετάλλευσής τους για το κέρδος. Όλα για τα χρήματα και κανένα ενδιαφέρον για την ευζωία.

Επειδή τα «λόμπι» τους είναι αρκετά δυνατά, είχαν καταφέρει να ΜΗΝ ισχύει κανένας νόμος που να αφορά την ταυτότητα των ιπποειδών. Ακόμα και τα αθλητικά ή ιπποδρομιακά, που έχουν ηλεκτρονική σήμανση, στη μεγάλη τους πλειονότητα αγνοούνται όταν λήξει η αθλητική τους χρήση.

Μέχρι σήμερα δεν γνωρίζουμε πόσα ιπποειδή υπάρχουν, πού ζουν, πώς ζουν, πώς πεθαίνουν, πόσα αναπαράγονται. Έχουμε μεγάλο αριθμό ζώων εργασίας που ποτέ δεν έχει καταγραφεί επίσημα, για να γνωρίζουμε πού βρίσκονται. Έχουμε παραλάβει με εισαγγελική απόφαση ζώο εργασίας το οποίο σύμφωνα με μαρτυρίες είχε δουλέψει σε όλα τα νησιά της χώρας. Πουθενά δεν καταγραφόταν η ζωή του, για να είναι ελεύθερος ο τρόπος εκμετάλλευσης και θανάτωσής του.

Ο προηγούμενος κοινοτικός κανονισμός 504/2008 για την καταγραφή ιπποειδών δεν πέρασε ούτε έξω από την πόρτα του

υπουργείου, ενώ ο σημερινός 2015/262 πέρασε μέσα από μια κόλαση για να ενσωματωθεί.

Ως σωματείο με καμία κρατική και ιδιωτική χορηγία (οι πόρτες δεν ανοίγουν εύκολα για ένα θέμα που δεν πουλάει από ένα σωματείο που δεν το βουλώνει) αναλάβαμε όλα τα νομικά έξοδα και κινηθήκαμε ως εξής:

Ασκήσαμε έντονη πίεση στα κέντρα λήψης αποφάσεων, καταθέτοντας ερωτήματα και προτάσεις τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο μέσω της συμμετοχής μας στην ομάδα εργασίας για τα ιπποειδή του Eurogroup for animals (<https://www.eurogroupforanimals.org/>).

Καταθέσαμε γραπτή καταγγελία CHAP(2019)01176, καθώς και αναφορά με αριθμό petition 1076/2019, στην αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή, με τη βοήθεια των νομικών μας συμβούλων στην Ελλάδα κ. Γεώργιο Νικόπουλο, κα Μικαέλα Λυμπερο-

πούλου και τον κ. Andrea Erler στις Βρυξέλλες από το Animal Welfare Intergroup.

Με την απόφαση για την καταγραφή των ιπποειδών η χώρα μας είναι πλέον υποχρεωμένη να ενημερώνει τα στοιχεία τους στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων Universal Equine Life Number (UELN) και να ενεργοποιήσει την ηλεκτρονική βάση του ΥΠΑΑΤ, η οποία, αν και έτοιμη από καιρό, παρέμενε αδρανής.

Πλέον, το θέμα της πώλησης online «γκαστρωμένων εργαλείων» ή η ανταλλαγή υποσιτισμένων με όπλα ή η μεταφορά τους σε «άγνωστο τόπο», όταν όλοι γνωρίζουμε τι πραγματικά συμβαίνει, θα έχει ένα τεράστιο εμπόδιο, τον νόμο.

Η ομάδα του ΙΠΠΟΘΕΣΙΣ θα συνεχίσει τον αγώνα της μέχρι να μη χρειάζεται πλέον ο σύλλογος να υπάρχει.

Αυτό θα είναι η μεγαλύτερη δικαίωση και ηθική ανταμοιβή όλων των εθελοντών μας.